

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGÁZDÁSZATI HIRLAP.

Debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj: Négy hasábolos...
Kéziratok visszafizetés nélkül nem adatkak.

Irányi Dániel — Tisza Kálmán.

(r. o.) Miniszterelnököt — dús-gazdag, busásan megfizetett és hatalmas arat — hasonlítunk össze egyszerű népképviselővel, a ki nem csinál belőle titkot, hogy e czimben van összes rangja és — jövedelme.

Az ember azt hinné, hogy — a mi igen természetes — az az igen nagy ur volna az arisztokrata és az egyszerű népképviselő és ellenzéki vezér lesz a liberális demokrácia valódi példánya és jelképe. Azé a liberalizmusa, mely — az Irányi szavait idézve — azon gondolkodási és cselekvési mód, mely szerint a szabadságot és jog-egyenlőséget minden embertársunk irányában elismerve, azt úgy a magán, mint a közeletben tiszteletben tartjuk és azt, a mennyire tőlünk kitelik, megvalósítani igyekszünk.

Csalódní méltóztatnak. A kormány-párt szónokai, a mamelukok és renegátok, a Schwarcz Gyulák, Asbóth Jánosok és Pulasky... Taksonyok szerint — a miniszterelnök, vagyis Tisza Kálmán valódi belső titkos tanácsos ur ő exczellenciája a liberális demokrácia, míg ellenben a reakcionárius és a 48-iki és függetlenségi eszméket cserben hagyta Irányi Dániel népképviselő, ez eszmék pártjának a vezére. Tisza Kálmán miniszterelnök, v. b. t. tanácsos, a porosz vörössas-rend, a Szent István-rend és egyéb ily demokratikus jelvények birtokosa, vele pedig Tisza Lajos, az újdonsült gróf, kinek Szeged című satyrját éppen most kritizálja a Tisza árja, továbbá a sok v. b. t. és királyi tanácsos és az ország összes mameluk-választói, kik közül 99% rendelkezik fityegővel a kabát-gallérián, — az igazándiak. Ezek mind illatosak egy bizonyos nagyon bizonytalan demokráciának és liberalizmusnak a viasz-komádéjától.

Igen világos! Csak tessék lajstromba eszedni a Tisza-regime vívmányait és aztán elolvasni azt a beszédet, a melyben Irányi Dániel védi meg pártját az egyesült renegát és mameluk seregek ostromai ellen.

és rögtön kitűnik, hogy melyik részen van a liberális demokrácia.

A 48. és függetlenségi párt indítványozta a polgári házasságot.

Tisza Kálmán ennek egy kores-alakját tartotta kereszt-vízre és miután a herceggel nem látta ol... belökte az opportunizmus lomtárába.

A 48. és függ. párt lobogtatta a teljes vallás-egyenlőség zászlaját, a Tisza Kálmán liberalizmusa 12 év alatt sem tette magáévá a liberalizmusnak ezen egyik legsarkalatosabb követelményét sem.

A 48-as és függetlenségi párt kardoskodott az általános szavazati-jog mellett, a melyet Tisza Kálmán megszorított a virilizmus intézménye által, esetenként pedig, ha érdekei úgy kívánják (mint p. o. Szabadkán) csorbítgatnak a legégbekiáltóbb erőszak és világos csalogás segítségével.

A 48-as és függ. párt indítványozta azt, hogy a választási visszaélések felett ítéljen a kuria, de a kormány — a mely Perczel Miklóst elcsapta, mert nem akart visszaélni főispáni hatalmával és keblén melengeti Talliánt, a híres somogyi levél íróját — liberálisabbnak találja, ha a maga emberei ítélnek a maguk vétkei felett.

A 48-as és függetlenségi párt, a protekció rendszer korlátozását ellensúlyozni óhajta egy hivatalnok-pragmatika megalkotásával, indítványozta a testi büntetések eltörlését, a vasárnapi munkaszünetet, javítani óhajta a munkások helyzetét, felszólal mindenkor, a midőn erre magas erkölcsi szempontokat talál... maga szegény, tagjainak összes erője a meggyőződés tiszta nemessége... Ez egyuttal jutalmuk is. A kormány — az corrumpál, igen gyanus költségvetések alapján épít fényűző középületeket, veszteget, elnéz minden párt- és magán-hunucz-ságot, ront és bont, annak szempontja mindig az érdek és kincse a közvagyonon... a v. b. t. a kabát-gallérián, hiveinek demokrátiikus jutalma (a mint már arra utaltunk) a czim, a rang, a kabát-on fityegő csecsebecse és az az igen liberális felfogás, hogy a mi az ország, az az — övék.

Szerintük talán bizony nem is

liberalizmus e haza elvitázhatlan jogait, függetlenségét és önállóságát, az önálló magyar hadseregnek 1887.-ben szankcionált elvét, külön vánterületet és szabadságának egyéb postulatumait kivívni, kiküzdni, azokhoz ragaszkodni, és a haza ragaszkodik Irányi Dániel és pártja.

Szerintük nem reakcionárius és a haza árulással batáros bűn mind e jogokat és szabadságokat feladni s azokról lemondani udvaronc-hajlamokból és a hatalmak mindennekfelett való szeretetéből.

A liberalizmus áll pusztá jelszavakból. Azt nem is tettek — után kell megítélni.

Imé, itt a párhuzam, a mely után egészen világos és elfogadható dolog, hogy a mamelukok és renegátok serege szerint Tisza Kálmán és újgróf Tisza Lajos v. b. t. tanácsos urak a demokráciák, mi pedig (valószínűleg azért, mert a párt amputálta magát a testére a kormánypártból tragadt, kórnak talán nem is mindenkor tekinthető antiszemitizmus miatt) vagyunk a titkos reakcionáriusok, mi szövetkezünk titkon az ultramontanizmussal, sőt lehet, hogy a báró Baldácsy-féle hagyatékok is éppen a mi kezünkön olvadt eredeti értékének az ötvened részére...

Országgyűlés. A képviselőház, tegnapi ülésében befejezte a költségvetési általános vitát, melynek vezetővel névszerinti szavazás következett. A szavazást megelőzőleg Helyi beszélt még hosszasan véde határozati javaslatát és védekezve a kormánypárti támadások ellenében... Többekkel polemizálva, Meltzellel szemben egyebek közt azt jegyezte meg, hogy száz kérdés nincs. Miután pedig Schwarcz Gyulát is apostrophálta, ez utóbbi személyes kérdésben tüzetesen nyilatkozott eddigi politikai pályafutásáról... Most Tisza Kálmán állt fel és tartott egy hosszabb polemikus beszédet. Ezután következett a névszerinti szavazás, melynek eredménye az, hogy 450 igazolt képviselő közül a költségvetés elfogadása mellett 215, ellene 113 képviselő szavazott (121 képviselő távol volt) s így a folyó évi államköltségvetés — általánosságban 102 szót többletséggel fogadtatott el részletes tárgyalás alapjául. Következett az új fegyverekkel való 7 napi gyakor-

latról szóló törvényjavaslat, melyet München Aurél előadó indokolt. Szóltak utána a szélsőbairól Czirer, a ki közgyógy kifizetéseket hozott fel a törvényjavaslat ellen, és a mérsékelt ellenzék sorából gr. Pongrácz Károly, ki elismerő szavakban nyilatkozott a hadsereg- és honvédségről. Szólatra még mások is levén följegyezve, ma folytatja a ház e törvényjavaslat tárgyalását, s ennek befejezése után megkezdül a részletes költségvetés tárgyalása.

A szabaddai vizsgálat. A szabaddai képviselőválasztás dolgában kiküldött biztos: Szerb György orsz. képviselő befejezte a vizsgálatot, melyet, november végén kezdett meg. Összesen tizenkilenc tárgyalási napon 242 tanut hallgattak ki s 35 terjedelmes jegyzőkönyvet vettek föl. A vizsgálati iratok nyalábszámba mennek. Maga a főjegyzőkönyv 77 ivre terjed s van vagy hatvan darab melléklete, a mi közel kétszáz ívet tált be. Mondják, hogy a peticionálók által letett ezer firt elég sem lesz a vizsgálati költségek fedezésére. Maga a vizsgálati költségvetés simán folyt le úgy a Horvát, mint a Mukics-párt hívei nagy elismeréssel nyilatkoznak a vizsgálati biztos tapintatos eljárásáról; persze reménykedik mindegyik, hogy a bíráló-bizottság neki ad igazat. — Az ítéletet különben izgalmasan várják.

Jóka! toaszja. Az országos szabaddalvü párt — a mint azt Gili Balázs munkatársunk bővebben elbeszéli — nagy bankettet csapott a költségvetés elfogadtásának az öröme. Beszélt Tisza Kálmán s, Jókai Mór pedig a következő toasztot mondta: „Te leki József gróf, fiatal képviselőtársam, szölok az Urhoz! Egyszer egy számos tagból álló család apró sarjadéka felszólították a köztűnk legerősebb bányát, hogy ujesztendő napján, az édes papát mindnyájuk nevében köszöntse fel, még pedig saját maga által készített szónoklattal. Mely feladatot a fiatal tolmács a következő üdvözléssel oldotta meg: „Adja Isten kedves papa, hogy mi a jövő esztendőben jobb gyerekek legyünk, mint tavaly voltunk.“ En ezt igen jó köszöntési mintának találom, s mint legvénebb bátya az öcséimtel megbiztatva, én is azt kívánom a mi atyailag gondoskodó országgyűlési elnökünknek, hogy „adja Isten, hogy mi jobb gyerekek legyünk az idén, mint tavaly voltunk.“ Kívánom, hogy ne csavarogjunk el annyi leckeórát hanem a mikor lehet, ott legyünk a helyünkön, kívánom, hogy tanuljunk többet, larmázzunk kevesebbet, mint eddig. Kívánom, hogy ne tépjük egymásnak a haját, annyit mint a mult esztendőben. Kívánom, hogy ne adjunk annyi okot az elnöki csegettű el-koptatására, mint tavaly és különösen kívánom, hogy ne faragjuk bele nevelinket a padba, a hol ülünk, mert

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Késő virágok.

— Versék Gáspár (mértől) —
Te is, Ilonka? A te ajkad
Sem szól már úgy, mint egykoron?
— Hát nem tudod már? A kiáradt
Vizen (hullám torlott hullámnak)
Hogy áttemelt az én karom!

Te is, Ilonka? Te is itélz.
Es szörnyű vádat dobsz reám...
— Hát nem tudod már? Föl, a fára
Hogy kusztam kis Ilon szavára
S a legszebb almát lehozám.

Te is, Ilonka? Nincs szivedben
Számomra édes érzelem?
— Hát nem tudod már? Fáktól rejtve,
Bolyongtunk, hangos szót nem ejtve...
Szótlan is szól — a szerelem!

Te is Ilonka? Hát feledj csak,
Itélj, ne is gondolj velem...
— Hát nem tudod már? Az ígért!
Az eskü, cován, oh, az az élet
Most már sötét, örömtelen!

Alkalmi.
A dicsőség, meg a hírnév
Ne higgyétek, hogy egyformák!
A dicsőség kibontja szárnyát,
A híres taszítja tollát.

A dicsőség égbe szölit,
Vagy magától száll le hozzád...
Könnyebben jutsz el a mászó:
A hírnevet — kifutkossák.
*) Később hosszabb versből.

Si fractus illabatur orbis!**)
Ujjad vezet, szemem a célt eléri,
Uram! már a sir van legközelebb!
Lelkem, hatalmas végezt számon kéri,
A koldus újra dús leszen veled!
Oh! te előttem hulltam én a porba,
Csak neved halik jajjaim között,
Büszkén kiáltom, ámbar letiporva,
Hisz ellenim csak hitvány eszközök:
Impavidum ferient ruinae!

Vérem kicsordult, hó szivem kitépve,
Lassú halál emésztí keblemet,
És bár ezerszer ingott már hitébe,
Tudom, te vársz a sirküszöb felett!
Nem tagadom, nyoma van a csatának,
Sajog sebem, mennek pihenni már,
De büszkén vágom a gúny kacajának
Mely a vonagló megadásra vár:
Impavidum ferient ruinae!

A gyűlölet fáj, egy koldus kezében
Királyi balzsam a részvét nekem,
Idegen szivben, tova messzeségben
Könnyes szemekkel várom, keresem!
Elfogadom az idegen kegyelmet,
Nem attól a ki sujtott, elhagyott,
Lelkembe zárom végeztet keservét,
Ne lássa ő, hogy nyomorult vagyok,
Impavidum ferient ruinae!

Beteg vagyok, nem állt senki lágyan,
Hijába volt könny, sóhaj, epedés;
Nem pihenék, midőn pihenni vágytam,
Méddő csatákra nincsen pihenés!

S mely elborította, a tengernek alján
Kincs, drága gyöngy, ha volt is — elveszett.
Jelszóm lett, a végeztetnek küzdve bajlan,
Míg tornyosultak sűrű fellegek:
Impavidum ferient ruinae!
**) Régebbi vers átfordítása.

Küzdök tovább kétség' esett csatákat,
Melyekre részvétlen néz a világ!
Hagy vesszek ei! Szegény — ki sir utánad?
Imát rebegve honn ki vár reád?
Nem, senki... Még sincs lelkemben lemondás,

Dacozjon, a kit minden fenyeget!
Jelszóm maradsz oh! régi büszke mondás,
Hiszen nem egy haldokló rebegett:
Impavidum ferient ruinae!

A bolygásnak...
A bolygásnak még sincsen vége,
Bolyongok vad rengetegen...
Nincs fenevad, hogy elesége
Lenne ez a beteg szivem!

Mellettem az örök zsidó jár
S a bolygásban ugyan kitart...
Öreg kolléga, úgy e jól járt,
Ki föllelé a ravatalt!

Oh erre a nyughelyre várok!
S a vén zsidó nagyot kaczag:
Örülj, ha a temető-árok
Lakónak egykor befogad!

Temető árok élte is már,
Kihéz senki sem tartozik...
Igy szól a rém sietve... nem vár,
Nem néz hátra, nem bucsuzik.

Adj virágot...
Adj virágot, ifjú lányka,
Ablakodban rózsák nyílnak...
Jól esik a nagy betegnek
A mosoly s a rózsá-illat.

Rózsát a siromra is hozz,
Könnyed legyen rajta harmat...
A halottnak — hogyha érez —
Kedves a könny s rózsá-illat!

Halottaim...
Halottaim s feledtem Ti,
Emlétek a szív visszainti,
Oh jöjjetek!

Gondolkozom elandalodva,
Könnyek között is mosolyogva,
Féleltek!

Mind elrepülnek, viszi messze,
Kit sirba le, kit mértföldekre,
Szellemi szárny.

Csak egy marad... kinek kezében
Villanni láttam a tört régen...
Bús véres árny!

Kidásk a...
Kiássák a halottakat,
Szerte szórják csontjaikat,
Vén koponya, félre innet —
Ide új halottak jönnek.

Az életben, a halában
Concurrancia, elnyomás van...
Vén koponya félre gördül,
Kilökték a sirtödfödből.
Este van...
Este van, lefekezem,
Beteg szivem sajog...
Azt mondják, hogy megint
Magam, magam vagyok!

A szegény beteg szív
Olyan sebesen ver...
Ha megszűnnék... megse
Tudná semmi ember!

az aztán sok kellemetlenségre ad okot, ha más padba ülünk át. A mi tisztelt elnök-atyáknak pedig kívánom hogy...

A névnek a padba való befaragására mi sok kellemetlenségre ad okot, ha más padba ülünk át...

Különd hírek. Német hadi-kereskedelmi akadémián Berlin, jan. 23. A kormány törvényjavaslatot terjesztett a szövetségtanács elé...

KARCZOLATOK.

(Vékony deszka kerítés... - Az a pátenst... - A völgydal... - Szó és tett... - A liberalizmus... - Az utolsó zsidó... - Negy baj! - Meg egyszer a bankett!)

„Vékony deszka kerítés... Ez a miniszterelnök nótája. Huzták tegnapelőtt az országos szabadelvű-párt által rendezett lakomán is...

Mig eltem, befogták A szemem - vak voltam... S nem lesz, ki a szemem Befogja majd... holnap. Egy nyájás hangot... Egy nyájás hangot, egy szelíd dalt. Bucsurán tan... Feléled zengjék az utolsó, Szép kis leány!

Rád gondolok, s jóságos, édes Szemredre most, Elképzelem hajadnak árját, Nap-aranyost!

Szavadra gondolok, a melynek Zenéje van És esküvődre, melyre indulsz Oly boldogan!

Légy boldog... e dal tán utolsó Nótám, dalom, Belé lopám első dalomból Vig mosolyom!

REJTELMEK.

- Régeny. -

Irta SZALATNAY LÁSZLÓ. 36

VII

Champion Albert.

Hallom, folytatát az anya, tanulni nem szeretsz, rövid időn 14 éves leszel, mire számítasz? szőlj, mi akarsz lenni? A daczos fiu egy szót sem szolott. - Volna-e kedved katoná lenni? Most felnevezett a fiu, mintegy kémlelve, komolyan beszélnek-e vele? midőn látta, hogy itt nem trefálnak, mogorván mondá: - Katona szeretnék lenni.

midőn a pátenst ellen küzdöttek, s jól esett hallania a „Vékony deszka kerítés“-t, mely az ő kedves völgyégy dala volt...

Politikai dala is az Tiszának Hiszen az ő politikája okozza, hogy Magyarországot mi választja el a legnagyobb veszedelmektől?

- 1.) Az állam töntőtől? 2.) Az Ausztriába olvadástól? 3.) A forradalmaktól?

Hát mi egyéb, mint csak - vékony deszka kerítés...

Hej! kár is azt a pátenst emlegetni! Akkor Tiszának a patentális idők pátenst szolgáltatottak a haza megszabadítására...

Most az ő korszaka rosszabb ama patensidőknél is. Patense van a haza megrontására.

Tisza még azt is kívánta a nótelen képviselő, hogy a Tiszának az ő is magának menyasszonyt és vőlegénydaltsarramajdős korokban is olyan örömmel gondolkodjanak, mint ő magára!

Hija - könnyű nekik menyasszonyt választani mikor a Tisza oldalán mamelukoskodnak!

Olyan jó parthiek a Tisza-párti fiatal urak a bálteremben, mint a mily rosszak a politikában.

Vőlegénydalnak pedig ajánljuk azt, hogy:

Eb tél, kutyá félt, Mig a generális élt!

Vagy azt, hogy:

En vagyok az, a ki nem jó, Tisza Kálmán támogató, Blau Katiba nyitogató, Jogokat feladogató!

Elhalgatom Tisza Kálmánt, a mint az zal a váddal hajgálódzik, hogy az ellenzék nem tesz, hanem csak beszél.

Az ellenzék könnyen átélhetne a tetteket mezejére, ha megismételné azt a kis fátylasmenetet, a melynek füstje oly rossz levegőt csinált a budai várakban.

Meg aztán csak akarnia kellene az 1875 ki szédelgést...

Ez volt az első tette Tiszának. Addig, mig ellenzék volt, ő is csak beszélt.

A liberalizmus abban hasonlít a csókhoz hogy reá is elmondhatjuk a költővel, miszerint: A csókot gyakorold, ne magyarázd...

A Tisza szófia-liberalizmusára pedig elmondhatjuk, hogy: Libera nos a malo...

Ritka egy város a Németországban fekvő Friedland!

Itt e hó 14-én halt meg az utolsó zsidó a ki a városban lakott. Most már csak a zsi-

- Látja asszonyom! mondá a tanár. - Jól van fiam, ha az akarsz lenni, be adiak a katoná intézetbe.

Margit csakugyan megtartotta szavát, s Albert rövid időn be lett véve katonaintézetbe.

László és Sándortól könyveden bucsuzott el, s örömmel vette fel az intézet csinos ruháját.

Ugorjunk át néhány évet, mely alatt semmi érdekes nem történt.

A két fiu a jogot végezte el, s ugyan ekkor Albert hadnagygyá lett kinevezve egy dragonyos ezredbe, mely épen Magyarországon volt, s a véletlen úgy hozta, hogy ő a Kőfaluvall határos L.-városba - tetetett állomásba.

Sándor és elválhatlan barátja Lengyel László Kőfalú lakói lettek, egyik sem akart hivatalnok, vagy ügyvéd lenni, de gazdálkodni akartak.

A két szüle nem ellenezte. Lászlónak ugyan más titkos gondolata is volt, a miért Kőfalura vágyott: ez Anna volt.

Mert a szép kis leány még szebb nagy leánynya vált, s bátran mondhatjuk, hogy a gyermek barátság köztük forró szerelemmé vált.

Nem vallották azt ki egymásnak, de mindkettő észre.

Mióta László haza került Anna apjánál lakott ugyan, de azért Czarneszkínél is otthon érezte magát, kit édes anyjaként szeretett.

Champion Albert L.-ról többször átlavagolt Kőfalura, a régi barát mindig szívesen látott vendég volt, bár László nem szívesen vette, ha Anna körül csöngött a kardot, s annyira inkább, mert Anna az élénk csinos tiszt társalgását szívesen vette.

Margit folytonon Patakon lakott, csendes elvonultságban töltve napjait.

gógá meg a zsidó temető emlékeztet arra, hogy Izrael fiaival valamikor számosan laktak ott.

A monda szerint egykor annyi volt a zsidó Friedlandban, hogy Judenfriednak (zsidó-békének) nevezték el. Friedlandnak ez ideig körül 1500 lakosa van és az utolsó zsidó meghalozása... Christenfriednek (keresztény-békének) nevezik.

Nálunk az első zsidóból lesz tíz év alatt 1500, nemhogy 1500 olvadna le egyre. Teszem p. o. Debreczen városa II. kerületében...

A „Fővárosi Lapok“ írja, hogy a budapesti jegesarnokban a multkor hire futott, hogy egy fiatal ember csonttörést szenvedett. Egy ur nő - egész arcán a részvét és izgalom jelével - sietett egy urhoz aggódva kérdeni: ki volt az a szerencsetlen? Az ur nem tudta megmondani s annyit mondott csak: „Ugy hallom, hogy egy fiatal zsidó!“

„Vagy egy!“ jegyzé meg a delnő. Aggodalom, izgalom egyszerre eltűntek a kellemes arczról. Most már nem érdekelte a felebarátjának balsorsa.

Eddig a „Fővárosi Lapok“ előadása. Bizonyára lelketlen egy nő volt a kivel ez eset megtörtént.

Lehet azonban, hogy az a „Vagy egy“ nem jelentett egyebet, mint megkönnyebülést a felett, hogy a baleset nem rokont, udvarlót, vagy ismerőst ért-e?

Nagyobb baj azonban, hogy az ilyen közleményekkel szítják a tagadhatatlanul meglévő feszültséget és az abban nagyon részes érdekenkedést.

Még nagyobb baj, hogy az orvoslást lehetetlenné teszik az az egyoldalú felfogás, hogy a hibát mindig egy oldalon és nem mindkét részen keresik.

Tisza Kálmán miniszterelnök a szabadelvű párt fentemlegetett lakomáján azt is kívánta, hogy az országnak legyen ellenzéke, mely minden erővel törekedjék többség lenni, de soha ne törekedjék a nemzet félrevezetésével ezt elérni.

No ezt a kelleket Tisza Kálmán mindenütt megtalálta, csak nem a saját egykori ellenzékének a történetében!

Gili Balázs.

HELYI HÍREK.

Győzelmes osztrak hadvezér. A tegnap őrszágyúles alkalomával gróf Pongrácz Károly képviselő azt a hihetetlen állítást kockáztatta, hogy „hadserégünk élen egy győzelmet aratott hadvezér áll.“ A képviselők csodálkozással és kérdőleg tekintettek a szakra s Thaly Kálmán, városunk 1-ső kerületének képviselője meg is kérdezte tőle: ki az a győzelmes hadvezér? - Mire Pongrácz azt felelte, hogy „Albrecht főherczeg, ki a custozai csatát győzelmesen vívta“ Erre Thaly csak annyit válaszolt: „Könnnyu volt ott!“

Felolvasó estely. A kereskedő ifjak önképző egyesületében holnap, csütörtökön

Fiát szerette, de félt jövőjétől, mert a fiatal tiszt folytonosan zsarolta, s már jóvedelme nem volt képes fedezni annak kiadásait, és a tőkehez is hozzá nyult.

A szegény nőt a sok csapás megtörté. Beteg lett. - Érezte hogy utolsó napjai közelednek.

Albertet sürgősen hívta magához. Ez nem ugyan szeretetből, de remelte, hogy tele zsebbel távozik el, sietett eleget tenni anyja kívánságának.

Kissé megütődött midőn anyját csaknem haldokolva találta.

Margit szeretettel csókolta össze fiát, de érezte, hogy nem napjai, talán csak órái vannak hátra, reszkető hangon mondá: - Édes fiam, te még multamat nem ösmered, halalos ágyamon vallok meg mindent.

Albert csaknem meghökkenve tekintett a betegre. - Te, fiam törvénytelen gyermek vagy, apád elhagyott engem, én megöttem őt.

A tiszt rémtelen ugrott fel, s nem tudott hirtelen szólani

- Légy csendesen, folytatá a beteg, ezt egyedül Lengyelnek, s az öreg Zsolnai tudják, de ezek jó indulattal vannak hozzánk, ezt ne is feledd el, tiszteld és becsüld őket, mert ezek megérdemlik.

- Beszélj, anyám! tudni akarok mindent. Margit elmondá Albertnek mindazt, a mit már ösmeünk.

A tiszt izgatottan hallgatta. - Mert hallgattál eddig anyám? - Nem akartalak szomorítani, de végre mégis meg kellett tudnod.

Albert sem jót, sem rosszat nem szólott, észrevehető hidegséggel járkált a szobában.

este Dr. Szántó Sámuel, kereskedelmi akadémiái tanár tart felolvasást, „A világereskedelm korunkban“ című dolgozatából. Az este telyre egyesületi tagok vendégei is szívesen látatnak. - A felolvasás kezdete 8 1/2 órakor.

Színház. László, kitűnő anya-színész-nőnk a legrokonszenvesebb fogadtatásra talált tegnapi jutalomjátéka alkalmából. Szép közönség volt jelen a zsinór-padról babérszortut bocsátottak alá, melynek bordeaux-szalagja a felirás volt olvasható, arany betűkkel: „A legjobb bűb. László színésznak“ - A zenekarból díszes virágköszeg. Jan. 24. fel a művésznőnek, mindezt a közönség fojtatos eljenei és tapsai között. Részbe volt a rokonszenves fogadtatásban Kerekkes Géza urnak, a „Villám“ cz. élclap szerkesztőjének, ki szintén kapott a zsinór-padról leeresztett csinos koszort; ennek fehér szalagján ez volt az arany-betűs felirat: „Kerekkes Géza urnak“ és „1888 M. I.“ és ezenkívül egy bokréttát is. - Az előadás legkimagaslóbb részzeit kezelték László (Órdög Sára) mély drámai hatású jelenetei, korcsmai jeentével Medgyasszai Evelin (Angyal László), Hadai (Miklós) és Molnár (Ábris) szép éneke a II. felvonásban, továbbá néhány mozzanataira nagyon is diskret Rónaszék (Lőrincz) és Locsarekne (Krisza) játékkal. A néma személyzet közönyös magartásán (egy-két zsidó gavalér kivételével) meglátszott a rendezés szokott lanyha gondatlansága.

Püspöki Imre jutalomjátékát ujjal ajánljuk a közönség pártfogásába. Ugy szólván szám felett szerződven, szerényen elfogadta a segéd színész helyzetét s csakhamar kitűnt (főbb szerepei a „Ne bántsd virág“, „Üh király“ és „Bolondok grófja“-ban) hogy nagyon jóra való erőt nyertünk benne, a kit érdemes volna egy-két buffo szerepben megkísérteni. Ilyenek Ollendorff, Zsupán, Nazoni. Reméljük, hogy pénteki jutalomjátéka teljesen sikerül.

Színházi műsor. Jan. 26-án: „Petaud király udvara“ 27-én: „Bolondok grófja“ (Püspöki jutalomjátéka) 28-kán: „No bántsd virág“ 29-én: „Várásziatyó!“ 30-án: „Két pisztoly“. 31-én: „Kis mama“, „Már késő“, „Polgártárs“ vigjátékok. Febr. 1-én: ugyanazon darabok másodsor. 2-án: „A ngot“ (Locsarekne jutalomjátéka). 3-kán: „Franczillon“. 4-én: „Ne vigy a kísértetbe“ (Először).

A senki vagyona. A pénzügyminiszter új rendelettel szabályozta, hogy mi történjék az olyan talált ingóságokkal, melyeknek nem akad gazdájuk. Azt rendeli, hogy ha az ingóság nem ér többet ötszáz forintnál, közvetlenül a kincstari jogügyi igazgatóság intézkedik, ha ellenben az érték ötszáz forintnál nagyobb a pénzügyminiszter magának tartja fenn a rendelkezés jogát. Az ilyen „senki vagyonát“ azonban jövőre kizárólag a budapesti állam-pénztár kezeli s számolja el, tehát bárhol találak, hivatalos uton oda kell küldeni.

Pal napja. Ma ünnepelték névnapjait: Bodossy Pál, püspöki titkár, Buzás Pál, Somogyi Pál, Nagy Pál, Márk Pál, főiskolai tanárok, kiknél a jó barátok és ismerősök kifejeztek legjobb szerencse-kívánataikat. Nagy Pál főiskolai tanár urat, kit tanítványai rajongó szeretettel vesznek körül, a VII-ik osztálybeli tanulók értékes thea-készlettel lepletk meg, mejet egy küldöttség kézbesített Nagy

Margit mindég elhalóbb hangon beszélte. Utolsó óráiban vagyok fiam, szeresd Lengyel Lászlót, legyen ő szent előttem vagyonom összes okmányait asztalomban i ed, szép összeget hagyok read légy boldog vele. A szegény nő most végperceire i tott az életnek, megtört szemeit fára veté, s yenge karjait felé tárta.

A halatlan fiu rá sem nézett. Néhány percz mulva a szerencsétlen anya megszűnt elni.

Temetés... Borzasztó és fájdalmas érzés az, midőn szerettünket elveszítjük.

A hideg merev test fekszik előttnk. A kedves vonások érzéketlenek. Néhány percz, s a koporsó rémes bel-seje fogadja magába az örökre végtőt.

A harang ércszava, oly busan, oly szivtépőleg szól, mintha minden hangja egy-egy tórszurás volna az elmaradtak szívére.

Felhangzik az ének. Utólszor látjuk a kedves halottat, a koporsó sötét fedele elfedi előttnk.

A nyitott sir készen várja az új lakóját. A koporsóra hulló hantok tompa dűbörgése a legerzékletlenebb lelket is mezdűbentli...

Kis halom... hogy itt is egy ember fal... az élet adóját lerotta. Pár napig emlékezünk, s aztán a feledés homályába borul az elhagyott sirhalom...

Fájdalmasan rázza meg a temetés az embert, kivált ha szerető szívek veszik a koporsót körül.

Az elhagyott koporsó pedig jobban megérdemli a részvétet.

Ki tudja, mily sokat szenvedett hideg telen van a rideg koporsó rejtekében?!

Ne legyünk érzéketlenek, ha temetést látunk... gondoljunk oda, vajon mi lesz a

Pál urnak a magunkét

Elfo... nánási földh... gu ékszert... Kovács Anta... Zsadányi Cs... Kovács Anta... tevőknek, k... börtönökben... a többek kö... Miksics M... ez új nyom... Antalt elfogn... pesten tartó... delelőt Sch... gyannak, l... pályaudvarb... tartóztatni. E... 5000 ft ért... ismerte, ho... vallotta, ho... a fővárosban

A szá... heteknek. De... neha néha b... ellopott percz... gény-asztalho... Egy hé... s a vendéglő... iteletet „Pa... erte.“

Tegnap... egy elpólyált... sáról utazó... saság.

Csak ve... sált, nyakra... áll: Alfred... De hogy... a kilecz párb... gol fiastromt... volt ragadtat... - Emb... - Hagy... Még így nem... - Hall... bumzert... - Teg... hogy nagy hi... gyot a spájz... a sestakerti... csak úgy gya... a hónak. A h... árókál egy r... összekarmolás... mint a Svájce... a puskámtól... oda van örö... meghalt jeit... zattal beállít... - Szeg... mért nem agr... hiszen te hira... - Háza... a fogai közt... Az aszt... egész este fu... afele kezdő... magát beleár... beszédjébe.

Mikor az... oda hajolt hoz... - Pstz... fréd farkasat... dehogys... a

mi végzetünk... is a koporsó... csendes nyugat... Midőn C... Albert legkiseb... gondolatai mes... keseri fájdalom... fájdamat nem... Az orvos... szobaleánya le... Nem volt... reájuk. Albert a... szükségesekek... cseledeknek el... utolsó szükség... Másnap M... Pár napot... ügyeit elrende... meg a házat is... két cseledet: u... köszönt senkine... már összesz... összeget tett k... Czarnesw... tották meg a... mondhatjuk, öz... gyermeke. Albert ed... lot, ... köztük lévő v... En szeres... kinek már vér... érzelmé ellene... vagyok? őt, ki... elég gyáva ve... geshől eldobni... vegyen fel?

Pál urnak A jó kívánatokhoz mi is csatlóljuk a magunkét!

* Elfogott betörő. Szepessy Jolán hajdu nánási földbirtokosnő, a főváros „Budapest” nevű szállójában megrabolták, nagy mennyiségű készpénzt rabolta el tőle. Az ékszer lopást Kovács Antal nevű egyén, ki a letartóztatott Zsadányi cselédkönyvét ellopta, követte el. Kovács Antal egyike a legkirályosabb gonosztevőknek, ki éveket töltött már különböző börtönökben. Mindenkor alnév Dombai Antal, a többiek közt Kjszadányi János nevek alatt Miksic M. számos nagyobb lopást. Daczára ez új nyomnak azonban nem sikerült Kovács Antalt elfogni, bár egész e hó 21-éig Budapesten tartózkodott. Pozsonban tegnapielőtt délelőtt Schwingenschögl rendőrkapitányának. Ugyanannak, ki Spangát is elfogta, sikerült a pályaudvarban a vakmerő ékszerészlovaj letartóztatni. Birtokában 150 frt készpénz és 5000 frt értékű ékszer találtak. Kovács beismerte, hogy ő követte el a lopást és azt vallotta, hogy a tett elkövetése után egy hétig a fővárosban tartózkodott.

* A szalou-farkas Alfréd ur szüneté-lyes „Nimród.” Kellős közepén van a mézes-heteknek. De azért nem tudja megallani, hogy néha néha hivatalból hazamenet egy pár ellopott percze be ne nézzen a hajdani le-gegy-asztalhoz.

Egy hete felé se nézett a kompániának s a vendéglői közvélemény már kimondta sújtó ítéletét: „Papushós lett az Alfréd. Kár érte.”

Tegnap este szegélylősen besompolygott egy elpályázó alak, kit szerény magatartá-sáról utazó magyar költőnek vélt a tár-saság.

Csak veti, hámozza le magáról a tenger-sált, nyakra valót s egyszerre csak előttük áll: Alfréd

De hogy megcsufolja, én istenem, mind a kilecz párbaja nem vett igénybe annyi an-gol flastromot, mint a mennyi most a képire volt raggatva.

— Ember, mi lelt?
— Hagyjatok nekem békét, beteg vagyok. Még így nem tett ki rajtam fenevad.

— Halljuk, halljuk. Vilmos, még egy bumzert.

— Tegnap előtt azt mondta az asszony, hogy nagy hideg van, minden befőtje megfa-gyot a spájzban. Hát vajjon a szőlő hogy állja a sesteterti pajtában? Kapom a puskámat s csak ugy gyalogosan cserkészve neki indulok a bónak. A hogy menedégek, egyszer csak az árokból egy rőt öreg farkas ugrik a nyakamba, összekarmolássza a képemet, hogy olyan lett, mint a Svájce mappája s arra usgyé, megremül a puskamtól, átveti magát a töltésen s oda van örökösén. Szegény feleségem majd meghalt ijedtében, mikor ilyen tetovált ábrá-zattal beállítottam elébe.

— Szegény Alfréd! No ez hallatlan. Hát mért nem ugrottál utána annak a farkasnak, hiszen te híres gimnaszta vagy.

— Házasodj csak meg! mormogta Alfréd a fogai közt s aztán hamarosan eltűnt.

Az asztal végén ülő Józsi gyereknek egész este furta valami az oldalát, de mint afele kezdő kocza-vadász, nem merészelt magát beleártani az érdemesebb Nimródok beszédjébe.

Mikor az öregje elszállingózott, a Józsi oda hajolt hozzám.

— Pszt, hallja csak! En ismerem az Alfréd farkasát. Csak hogy nem farkas ám az, dehogys... a felesége!

mi végzetünk?... s bár ösmeretlen legyen is a koporsó lakója előttünk, kívánjunk annak csendes nyugalmat.

Midőn Champion Margit kiszenvedett, Albert legkisebb megindulás nélkül nézte: gondolatai messzejártak; megtudni multját, keserű fájdalommal érzés futotta át szívet, s fájdalmat nem érzett az anyja halálán.

Az orvos és a Margit gondviselője s szobaleánya léptek be.

Nem volt már a halottnak szüksége reájuk.

Albert az irományokat nézte át, a szükségesekeket azonnal magához vette, s a cselédeknek elrendelte anyja körül végezni az utolsó szükségletet.

Másnap Margitot eltemették.

Pár napot töltött még ott Albert, míg ügyeit elrendezte, ez alatt eladott mindent, még a házat is, elbocsátva a megszorodott két cselédet; nem bucsuzott senkitől, nem köszönt senkinek, visszatért ezredéhez, most már összes vagyonával, mi még most is szép összeget tett ki.

Czarneszkíné s Zsolnai csak később tudták meg a Margit halálát, s határozottan mondhatjuk, őszintebben sajnálták, mint tulajdon gyermeke.

Albert eddig sem szerette Lengyel Lászlót, miután megvált, miután megtudta a köztük lévő vérrökönyvet.

En szeressem őt? gondolta magában én, kinek már véreben van nyomorult apám érzelme ellene? én, ki névtelen korcs szültt vagyok? őt, ki büszkén fordulhat nevet s elég gyáva volt azt e nemzet iránti hize-géből eldobni, hogy magyar hangzásu nevet vegyen fel?

(Folyt. köv.)

S nagy hahótáza mesélt nekem egy szomorú történetet, — hogy ő (s itt elpirult) ismeri az Alfréd szobaleányát, stb. a ciust eslepták s ekkor esett Alfréd uron az a farkaskaland, csak hogy nem ám valami csikasz ordas, hanem egy gyönyörű kis kezes tubicza, rózsás körmei által, stb. amiből persze egy szó sem igaz.

De hát kérem, jenet is egy ilyen csél-... joggyakornok szavára valamit adni?

* A debr szini nyugdíjintézet tőkejéről — ugy látszik — nem csak Kövesdi János ur gondolkozik furcsán, hanem a „Pesti Hirlap” is. Ennek tegnapi tárczájában dr. Vályi Bela cikkez a szini congressus teendőiről és a többi között így ír: „Büñös muls sz-tás az is, hogy a debreczeni nyugdíj 30 000 forintot meghaladó alapítókéjének, nem különben a kolozsvári nyugdíj mintegy 35 ezer for-intnyi nyugdíjtőkéjének holléte iránt se nyomozást nem indítottak, sem az iránt nem tetettek lépéseket hogy ez összegeket közigazgatási után megterítsék, ha csakugyan illetékelen kezebe jutottak.” Szeretnők a cikkiről felvilágosítani a debreczeni szini-nyugdíj-intézet alapítójejei, de megváltjuk, hogy ezen irányban nagyon tájékozatlanok vagyunk. Nem csoda, mikor az utolsó közgyűlésen is azt mondták a hirlapíróknak hogy az „zárt közgyűlés” és így örül-nünk kell, ha valami értesített kapunk.

* Fertőtlenítés. A kadareci csárdát, hol nem régen a lovak közt nagy mérvű takonykór ütött ki, sőt e betegségben egyik bérlő el is halt: a rendőrség fertőtlenítette. Az elhunyt bérlő ruháit és fehér neműt elegették, valamint az istálló hidlását, rácsát, szena tartóját. Az állás fertőtlenítve lett. A csárdába mind-addig, míg a fertőtlenítés tökéletesen keresz-tül-vive nem lesz, vendégek nem fogadhatók be.

* A farkasok vakmerősége kezd határt nem ismerni. Nadantelekről írják, hogy ott nemcsak éjjel, hanem nappal is csapatostól mennek a farkasok a községbe s marhát, kecs-két a gazda szemé láttára támadnak meg s ténpek szét. Van eset, hogy a vakmerő bes-tiák ellen védekezni sem mer a gazda. A nyulak pedig annyira elvannak kényszeredve, hogy e miatt felénkégüket levetkőzve, nem egyszer az udvarokba hatolnak, hogy eledelüket meg-leljék. Van arra is nem egy eset, hogy a me-zőn, illetőleg havon elhullt nyulakat találnak.

* Kimutatás. A debr. asztalos ifjuság által f hó 17 én a „Korona” szállóbanan tar-tott táncmulatság jövedelméről szóló kimuta-tás: Bevétele: Belepti-jegyekből 108 frt 42 kr. — felülfizetésekből 20 frt 50 kr., bi-zottsági tagok alap-betéte (24 tag 3 frtjával) 72 frt. — összes bevétel: 200 frt. 92 kr. Ezzel szemben az összes kiadás 187 frt 45 kr-ra rug. — így a maradvány 13 frt 47 kr., mely összeg a bizottsági tagok között — a beütéses arányában — kiosztatott, — e sze-riut a jótékony célra mi sem maradt, mivel a kiadás még a felülfizetésekkel se lett fe-dezve. Felülfizettek: Dóczy Gedeon 2 frt, Halmi Mihály 2 frt, Asztalos-egylet 5 frt, Harsányi István 2 frt, Nihazy László 1 frt, Kamrath Antal 2 frt, Kovács Sándor 1 frt, Szöllössi István 2 frt, Bala Lajos 1 frt, N. N. 1 frt, Nagy Imre 1 frt, Nagy József 20 frt, Nagy Sándor 30 kr. — összesen = 20 frt 50 kr. Miután ezt nyilvánosan nyugtázzám a felülfizető urnaknak — a rendező bizottság nevében — e helyen is köszönetet mondok: Ló k o d y F e r e n c z, asztalos-mester.

* Búvészeti előadás. Merelli búvész vá-ro-sunkban szombat este azaz f hó 28-án a „Bika” vendéglő nagytermében búvészeti elő-adást tart. A búvész a következő történet ál-ta kívánja felhívni magára a közönség figyelmét. Az 1878. év folyamán Perzsiában fordult meg s ott abban a szerencsében részesült, hogy a sach udvarához is meghívta lett. — Az udvar nagy része együtt volt már s a bú-vész még mindig kesett, mert nem tudott bér-kocsit kapni. Midőn végre megjelent frakkja és feher nyakkendőjevel, a persa uralkodó felállt s közel lépve hozzá, mérges tekintettel végig nézett rajta. Merelli ketségeesve a kese-delmezése folytán előüszett kellemetlen fogadtatá-son, személt a földre sütötte le. Ekkor ámulva vette észre, hogy a nagy színpadon elfejtette egyik sárczipóját az előteremben levetni, — Gyorsan magához térve, lehuzta a lábán levő sárczipót, s kinyitva az ajtókat mondá: „M a r s k i!” — És a cipő megértve gaz-daja szavát, gyors tempóban kicizmogott az ajtón (?) Ennek lattára a perza fejedelem annyira meg volt lepve, hogy az előadás végén a búvésznek egy gyemantokkal kirak-tott mellűt ajándékozott. — A búvész a szombat este tartandó előadásban magával működik közre. A műsort a kiadott falragaszok részletesen felsorolták, miért is csak annyit jegyezünk meg még, hogy az estély 8 órákor kezdődik s a helyárok a következők: zártszék az első 4 sorban 1 frt 50 kr., 5., 6., 7., 8., 9., 10. sorban 1 frt, a többi sorban 60 kr., állólhely 50 kr., karzat 20 kr.

* Felvilágosítás! Az „Iparos kör” e hó 29-én vasárnap este tartja szokásos fars-angal mulatságát a „Bika” szálloda díszter-mében, mely alkalommal a városi da-lárda is közre fog működni. Az előlekekből itelve, ezen táncgyalogom egyike leend az e farsangi balok legsikerültebbének, a mennyi-ben arra nem csak az iparos osztály, hanem városunk előkelő köreiből is készülnek. Mint-hogy pedig a meghívók már szétküldtetek s lehet hogy éppen olyanok kik a meghívásra igényt tarthatnak, azt ez ideig meg nem kap-ták; sziveskedjenek e végett L ó r i n c s á k

Liszló bálelnökhöz fordulni, hol a meg-hívók kiszolgáltatása a legnagyobb készséggel eszközöltetni fog.

* Egy 10 éves egészséges s ügyes ma-gyar fiút — ki volna hajlandó örökbe fogadni? Bővebb értesítést ad a kiadóhivatal.

* Piaci árak 1888. január hó 24-én megartott hetivásárról.

1 Mm Buza	6 50—6,40—6,30
1 „ Ketszeres	5 50—5,40—5 30
1 „ Rózsa	4 80—4 70—4 60
1 „ Árpa	4 70—4,60—4,50
1 „ Zab	4,80—4,70—4 60
1 „ Tengeri uj	5,30—5 20—5,10
1 „ Köles	5,00—4,75—4,50
1 Zsak Burgonya	1,80—
100 hg Szalonna	50 00—49 00 48 00
100 hg Haj	50 00—49 00 48 00

* Husarak megállapítva s bejelentve 1888. évi jan. 25-től febr. lig. 32 kr. Erdei János-nál morgó-utca 587. sz. alatt. Kolb Jakab-nál péterfia utca 687. sz. alatt, 36 kr Rác Györgynél Czegléd utca 2599. sz. a., csapó-utca 10. sz. a. rózsater 10. sz. a., Erdei Já-nosnál Hatva-utca 1517. sz. a., Balogh Já-nosnál Mester-utca 1113. sz. a. Csapó-utca 471. sz. a., Racz Lajosnál Liba-utca 2061. sz. a. Kolb Jakabnál mester-utca 1113. sz. alatt, hatvan-utca 1093. sz. a., 44 kr. a három izraelita szekében a piacon. — Minden többi bejelentett 24 mé-szárzékban pedig 40 kr. — Jegyzet: Magyar Gábor három szekében 1 kiló hus nyomtaték nélkül 8 kr-ral drágább.

Piroska beteg!

Boruljon a világ Hallgatag ejbe, Halkan susogjon a Szellők beszéde. Fátýollal legyen az Eg arca bevonva, Ajk egy se fordídjon Jól eső mosolyba... Piroska beteg!

Csillag ne ragyogjon, Csak a hold járjon, Vonagló sugárral Haldokló tájon S ha vidám szívet lát, Vagy nyíló virágot, Olvasson e hirrel Hervadást reájok: Piroska beteg!

S ti társai néki, Ott fent az égben, Szemetekben mely bu Könnyűje ejgen! S ha kérdezi Isten, Mért jártok e gyászszal? Csak annyit mondjatok Lassu zokogással: Piroska beteg!

Hazánk s a külföld.

— Rövid hírek. S z e g e d e n két műla-katos tett ajánlatot a városnak, hogy ártezi-kutat fur és pedig 4000 forinttal olcsóbban, mint Zsigmondi: furást saját rizikójukra esz közölnek. — A n ö e g y l e t b á l j a S z e g e d e n igen szépen sikerült, a mit az is bizonyít, hogy a tiszta jövedelem 1440 forintot tesz ki. — Az aradi színházban e hét folyama alatt R é t h e y L a j o s n a k é s Nemeth Jánosnak lesz jutalomjátéka. — R á t k a y L á s z l ó t ó l a népszínházban legkö-zelebb „Punkódi királyság” című népszí-numvet adnak elő. — B u d a p e s t e n az országos színi-kongresszus ma kezdődik meg és 4—5 napig tart. — U j a r d a közelében a napokban egy házaspár holttestét találtak a hóban, mindketten megfagytak. — A r a d -v á r s a elhatározta, hogy új sze-nyházat épít és pedig 16 ezer frt költséggel. — S z a b a d k á n Tolnai Lajos felolvasást tartott; ez alkalommal Márkus Ete Tolnai néhány költeményét szavaltá el. — A d u n a s z e r d a helyi kerületben állítólag Keglevich Ist-ván gróf lép föl kormánypárti programmal; ellenjelöltje Oley Szilárd lesz. — P r i e l l e C o r n é l i a, a nemzeti színház jeles mű-vésznője; legközelebb Szombathelyen fog ven dégzerepelni.

Muzsák.

— Sh a e s p e a r e é s V e r u l a m i B a c o. Köz-tudomásu dolog, hogy az angol irodalomban főként Amerikában mintegy harmincz év óta hévvel foglalkoznak azzal a kérdéssel, ki a szerzője Shakespeare neve alatt ismert hal-hatatlan drámák, Shakespeare-e, vagy pedig kortársa, Veruami Baco Anglia lord kan-czellárja, az ismert, halhatatlan emléktí pró-zairó. Donelly, a washingtoni kongresszus volt tagja, egy újabb adattal járul a máris gazdagnak nevezhető Shakespeare-Baco iro-dalom kérdéséhez. Egy newyorki hirlapíró felkereste Donellyt minnesotai magányában, hol a következő felvilágosítást nyerte. Legkö-zelebb Donelly kiadja: The Great cryptog-ram; Francis Baco's cipher in the so-called Shakespeare plays. (A nagy kriptogram Francis Bacon titkos írása az ugynevezett Sha-kespeare darabokban című művet, Donelly szentül meg van győződve, hogy a shakespeare darabok szerzője valóban Verulami Baco. E meggyőződését az eddig ismert érveken ki-vül egy újabb támogatja. Ez érvt Donelly abból a körülményből merítette, hogy Baco nagy kedvelője volt a titkos írásnak s Donelly

gyanította, hogy Baco a shakespearei darabok kiadásában titkos írásban okvetlen gondosko-dott arról, hogy szerzőségét az utókor szá-mára fenntartsa. Donelly megkerítette a sha-kespearei drámák 1623 iki kiadását s feltűnt előtte, hogy egyes szavak más-más betűkkel vannak szedve, más szavak minden helyes-írasi szabály ellenére vannak írva s ezek jelekkel meg meg szakitva. Azon fordult meg a dolog, hogy ez utbaigazítható különlegessé-gek egymás mellé állításának kulcsát felfe-dezze. A felfedezés, mint Donelly állítja, sike-rült az ő módszere szerint tisztán kiolvasható a föntnevezett kiadáshól: „En, saint-albansi Baco Ferencz, Baco Miklós fia, nagy pecsétör, írtam e drámákat, melyek Shakespeare Vil-mos nevet viselik.” Donelly teljesen bebizonyítottának véli, hogy a 1623-ki kiadás egye-nesen a titkos írásra való tekintettel készült. A titkos írás kulcsa pedig az, hogy a nevez-tett kiadás bármelyik lapjának számát szo-rozni kell az első kolumnán található italikus szavak számával. Például vegyük a történelmi darabok 53 lapját s sorozzuk e számot az első kolumnán található italikus szó számával hétével, akkor megkapjuk a 371 számot. Ez a 371 szó pedig valóban Baco a könyvben. A 67 lapot véve a számítás alapjának, kijő a Saint-Albans szó. Ez az okoskodásmód aligha fog döntő érvt kepezni a vitában, különössé-génél fogva azonban számot tarthat arra hogy az apokaliptikus dolgok iránt fogékony an-go-loknál a Shakespeare-Baco vitát tovább élésze

Közgazdaság.

— S e r t é s v a s á r. A k ö b á n y a i s e r t é s k e r e s k. csarnok távirata, jan. 23. Az üzlet vált. magy. urasági öreghéshé 47.—48.— frtig magy. uras. fiatal nehéz 49.—50.— frtig, magy. uraság fiatal közép 48.50—49.— frtig, magy. uras. fiatal könnyű 47.50—48.50 frtig, magyar sze-dett nehéz 46.—47.— frtig, magyar szedett közép 46.—46.50 frtig, magy, szedett könnyű 45.—46.— frtig, romániai bakonyi átme-neti nehéz —.— frtig, rom. bakonyi átme-neti közép —.— frtig, romániai ba-konyi átmeneti könnyű 47.—48. frtig, rom. átmeneti eredeti közép —.— frtig szerb. átmeneti nehéz —.45.—46.— frtig szerb. átme-neti közép 43.—45.— frtig, szerb. átmeneti könnyű. 43.—44.— frt. hízó vasutról má-szálva —.— frtig, hízó 1 éves elősúly-ban —.— frtig hízó két éves elősúlyban (makkos) —.— frtig, öreg makkos ser-tés elősúlyban, 4% levonással —.— frt-ig. Az árak hízlat sertéseknél páronkint 45 kgl. 4%-os levonással métermászánkint é-rendők. Romániai és szerbiai sertéseknél, me-lyek mint átmenetiek, adattak el, a verőnek páronkint 4 forint aranyban vám fejében meg-terítették.

S e r t é s l é t s z á m. Jan. 20-án volt készlet 75.773 — jan. 22-én érkezett 4771 elszállítottat 1452. Maradt készletben jan. 23-án 79,092 drb.

Apró cseprő.

... Bár egész s örök, — ugy pusztá-nyersen Feladva nem segít valód a versen. Itt kell már a szabály: „költő hazudj!” Nem olyan ám mind, hogy belőle tudj! Mert van sok eszme, igaz fogalom, Mitől előre borszódik dalom... Vond bár kivül réz költői mazád', A póre tartalom fejedre lázad!

Nem a való hát, annak égi mása Lesz, a mitől függ az ének varázsa; E hűten hívség, mely szebbit, nagyit, Sulykot bizony, nem egyszer elhagyit! Ez alkony sugár, mely az árnyakat, E kód, mely németi a tárgyakat, E fénytörődés átlatzó habon, E zöld, esős légy május-napon, Ez önmagánál szebb, dicsőbb természet Egy szóval: — a költészet.

Arany János.

Nem tudom megállani hogy ide ne jegyez-zem: mily szerencsétlen a nyomorba jutott em-ber, ha azt hiszi, hogy a nyájaskodásra, a kedvezkedő hízolgóssáira adnak valamit! A ritka szítán nem lehet jobban állítani, mint a kárba vesztett erőkötődések, Mikor eljön az órád, hogy buknod kell, mert alászállottal, részint a magad hibá, bűnei miatt; részint, mert az ingadozó emberen a sors is taszit egyet-egyet: hazudjál el sőt t rejtekedbe, mint a beteg álbat burlang-jába. Annyi számérem és becsületelés az okos emberben is legyen legalább.

Tolnai Lajos.

Mindent el lehet tőrni ami csak pil-lanatig tart, de az élet csak pillanatokból áll s mire beáll a második, akkor megszűnt az első, tehát az élet és ennek legterhes szen-védéseit is el lehet tőrni.

JEAN PAUL

SZEKESZTŐI POSTA „Kandallónál” és „Miért” cz. verseket a közlen-dők sorába teütük.

Debr. Színház.

Holnap, csütörtökön 1888. január 26 án, új betanulással másodsor:

PETAUD KIRÁLY UDVARA.

Nagy operette 3 felvonásban.

Felelős szerkesztő Gáspár Imre Kiadó Kutasi Imre

